

WAGNERIANA CATALANA Nº 48

TEMA 1: VIDA DE WAGNER, BIOGRAFIA, ANÈCDOTES

TÍTOL: CATALUNYA VA PLORAR WAGNER

AUTOR: *Varis*

LA MORT DE WAGNER (Part I)

Recull de comentaris publicats per la revista "Notas Musicales y Literarias" de Felip Pedrell, amb motiu de la mort de Richard Wagner, l'any 1883.

Amb motiu de la mort de Wagner la revista "Notas Musicales y Literarias" - dirigida per Felip Pedrell- va dedicar tres números sencers a recordar el gran mestre. Aquí hem volgut reproduir alguns dels textos -gairebé sempre extractats- reunits per a aquells números especials. Amb això no només contribuïm a rememorar l'esforç realitzat per Pedrell i la seva revista, a la vegada que constatem el fervor wagnerià de Catalunya, sinó que també volem deixar constància d'algunes persones, al seu temps eminents i conegudes i que avui han desaparegut totalment de la nostra memòria.

Tots els treball reproduïts aquí són del numero 1-3-1883, on també hi ha altres articles de Nicolas Diaz de Benjumea, Nonito Guille, Jose Juan de Jaumeandreu, Letamendi, Plácido Lupestri, Joaquin Marsillach, Marti y Navarre, M. Morera y Galicia, Guillermo Morphy, L. Riera y Bertran, L. Roca y Roca, Francisco de P. Sánchez Gabanyach, F. Soler i E. Sunyol.

La mort de Wagner. El telègraf, amb el seu fred laconisme, ha participat en la mort de Wagner esdevinguda abans d'ahir a Venècia, on el gran compositor s'estava temporalment.

Heus aquí els telegrams que ens acaben de comunicar:

Paris. Dimarts, 13 de febrer (11 nit). Venècia. Al capaltard ha finat en aquesta ciutat el compositor Wagner.

Venècia, 14 de febrer. Continua la penosa impressió produïda per la mort de Richard Wagner.

Associació Wagneriana. Apartat postal 1159. Barcelona 08080
[Http://www.associaciowagneriana.com](http://www.associaciowagneriana.com) info@associaciowagneriana.com

Arriben comunicacions de moltes ciutats d'Itàlia i de la major part de les d'Alemanya.

Es demanen notícies tot creient que es fals l'anunci de la mort del cèlebre mestre. Es preparen grans cerimònies fúnebres.

Per tal de tenir notícies exactes sobre la seva mort, m'he dirigit al palau de Vendramin, habitat per la família Wagner.

Heus aquí les notícies que n'he pogut recollir.

Wagner, d'un temps ençà, patia una malaltia a la regió cardíaca. Ell tenia el pressentiment d'una mort pròxima. Ahir mateix parlava a la seva família de la seva fi pròxima. Tampoc no amagava els seus temors als seus nombrosos amics.

No obstant això, ahir es mostrava molt alegre en llevar-se; va tenir per a tothom un somrís i una paraula agradable. No es queixava, al contrari, semblava restablert del seu malestar.

Es va mostrar desitjós de sortir i de fer un passeig embarcat en una gòndola. Van intentar de dissuadir-l'en; el temps no convidava al passeig; però obstinat en la seva idea i sense escoltar els consells dels qui l'envoltaven, va donar l'ordre de preparar la gòndola. Anava a sortir quan es va trobar de sobte malament, va fer alguns passos i es desmaià. ("Notas Musicales y Literarias", 15 de febrer de 1883)

RICARD WAGNER, per S. Armet Ricart.* La música ha perdut una de les seves grans figures, el segle XIX un dels seus colossos, el món un dels seus genis.

La seva figura ha de posar-se al costat de Beethoven, de Miquel Angel, de Velázquez, de Shakespeare per a formar la constel·lació que més lluu als purs cels de la glòria. Era gran, però la seva figura és d'aquelles que augmenten amb la mort. L'allunyament del seu temps, de colossal ha de tornar-la en ciclópea.

Wagner era en música el déu d'una escola tan gran que no admet entre els seus adeptes mitjanies.

Tenia dret a ocupar el tron de la música dramàtica; n'hi havia prou amb una sola partitura per atorgar-l'hi, qualsevol d'elles, el "Lohengrin", el "Parsifal", totes estaven fora dels límits vulgars i comuns.

El seu millor premi és la immortalitat; la seva recompensa, el respecte, la veneració que cap a la seva figura sent el món que avui plora la seva mort. Wagner com tot el que és gran va tenir detractors. Desgraciats! Només l'engrandien. Nosaltres, adeptes i entusiastes de la seva escola, li tributem homenatge d'admiració i plorem profundament la seva desaparició. Res no som i poc signifiquem.

* Salvador Armet i Ricart. Arqueòleg, músic i folklorista espanyol nascut a Barcelona el 1860. Ha publicat monografies notables sobre l'art musical i és autor, a més a més d'una col.lecció de ressenyes històrico-geogràfiques sobre diverses regions de Catalunya, Aragó i valls pirinenques, entre les que destaquen la seva "Monografia de les Valls d'Andorra" (Barcelona 1905) i d'altres. El text que citem va ser escrit doncs als seus 23 anys

Les despulles de Richard Wagner van arribar a l'estació de Bayreuth, i des d'allà es va organitzar una gran comitiva per la ciutat fins arribar a la tomba, ubicada en els jardins de la vil.la Wanhfried.